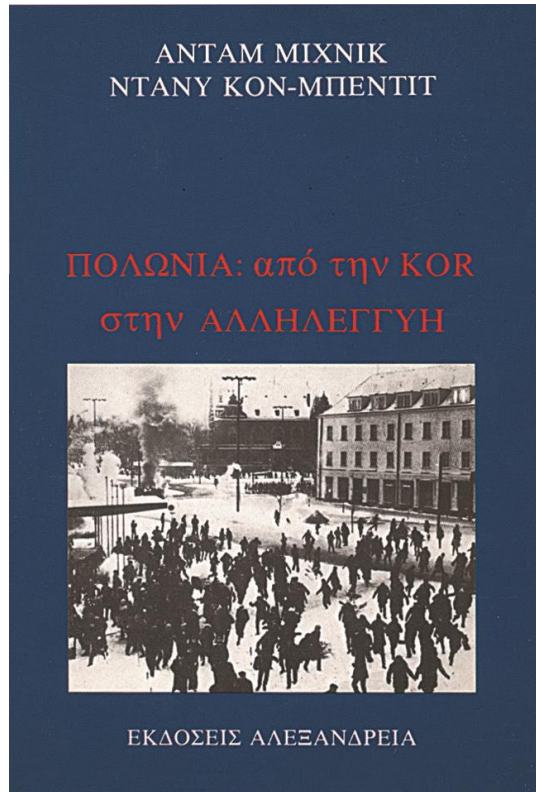

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Άνταμ Μίχνικ – Ντάνυ Κον-Μπεντίτ

ΠΟΛΩΝΙΑ: ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΡ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Μετάφραση: Γιώργος Μπιζιούρας

ISBN: 978-960-221-640-8, σελ. 376,
σχ.17x24, α' έκδοση Δεκέμβριος 2014,
τιμή 20,00€ (χωρίς ΦΠΑ)

«Με θεωρούσαν εξτρεμιστή γιατί επαναλάμβανα χωρίς σταματημό πως οι Ρώσοι έπρεπε να φτύσουν αίμα σε περίπτωση εισβολής. Δεν ήξερα αν αυτό θα συνέβαινε, αλλά πίστευα πως χρειαζόταν να εκφράζουμε τα πράγματα έτσι. Κι όμως δεν ήμουν εξτρεμιστής, αλλά μάλλον μετριοπαθής. Και σε αντίθεση με τον Βαλέσα, πίστευα πως η πρόταση μιας μετριοπαθούς πολιτικής δεν σήμαινε μυστική διαπραγμάτευση με τους κομμουνιστές. Ήμουν της άποψης πως μια πολιτική συμβιβασμού όφειλε να είναι αντιληπτή και αποδεκτή απ' όλη την Αλληλεγγύη. Αυτός ο συμβιβασμός δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί παρά μόνο αν όλο το κίνημα καταλάβαινε την πολιτική του αρχηγού της Αλληλεγγύης και μόνο αν η Αλληλεγγύη ανησυχούσε σοβαρά τους Σοβιετικούς.

Στη διάρκεια των τελευταίων μηνών, ουσιαστικά από τον Αύγουστο του 1981, αισθάνθηκα σαν αουτσάιντερ μέσα στην Αλληλεγγύη. Ήμουν ένας δηλωμένος εχθρός του Βαλέσα, ακόμη και του Κουρόν. Δεν καταλάβαινα την πολιτική τους. Πίστευα πως έψαχναν ένα συμβιβασμό με κάθε τρόπο, ενώ για μένα υπάρχει ένα τίμημα πέρα από το οποίο δεν μπορούμε να πληρώσουμε για ένα συμβιβασμό, ένα τίμημα που ισούται με προδοσία.

Η 13^η Δεκεμβρίου ήταν σαν μια απολύτρωση: μπορούσα ξανά να ταυτιστώ με την Αλληλεγγύη.»

Αυτή η συνέντευξη-ποταμός, που ο Ντάνυ Κον-Μπεντίτ πήρε από τον Άνταμ Μίχνικ, «το πρόσωπο της γενιάς του που θαυμάζει περισσότερο», επιτρέπει μια ιδιαίτερη προσέγγιση στον αντιφατικό και, κατά κάποιον τρόπο, ανάστροφο κόσμο της πολωνικής κοινωνίας και του «υπαρκτού σοσιαλισμού». Εξεγερμένος κομμουνιστής και ανεξάρτητος διανοούμενος στην αρχή, αριστερός και αντισοβιετικός στη συνέχεια, Εβραίος και φίλος της Καθολικής Εκκλησίας, Πολωνός πατριώτης και διεθνιστής, οξυγονοκολλητής εργάτης και συγγραφέας, ελεύθερος ταξιδιώτης στην Ευρώπη και φυλακισμένος στη Βαρσοβία, μετριοπαθής και καμικάζι, δηλωμένος εχθρός και πιστός συναγωνιστής του Βαλέσα – ο Μίχνικ ξετυλίγει εδώ μια πολυκύμαντη και πληθωρική αυτοβιογραφία, συνυφασμένη με την ιστορία της Πολωνίας πριν τη νομιμοποίηση της Αλληλεγγύης: από τις μαθητικές λέσχες και τη φοιτητική αντιπολίτευση ως την KOR, την Αλληλεγγύη και τη συνάντηση εργατών και διανοουμένων, από τον αντίκτυπο της εισβολής στην Τσεχοσλοβακία και τη σταθεροποίηση του Γκέρεκ ως τις απεργίες του Γκντανσκ και το πραξικόπημα του Γιαρουζέλσκι, από την αντιαυταρχική εξέγερση της δεκαετίας του '60 ως την «αυτοπεριοριζόμενη επανάσταση» της δεκαετίας του '80.